

havde taget det Stede, ſom det nu havde taget, og ſendt os Forſlaget over i den gamle Skikkelse igjen, maatte det ſtaa klart, at man ikke kunde vente Imødekommenhed fra det andet Things Side. Jeg tror, at denne Udtaleſe fra den ærede Ordfører beror paa en Miſforſtaaelse. Jeg har fra paalidelig Kilde erfaret, og Tidenden vil viſe det, naar den en Gang foreligger trykt, at den Maade, hvorpaa det andet Things Ordfører har udtalt ſig idag, tyder aldeles ikke paa, at man ikke fra Folkethingets Side under den fortsatte Behandling kan vente en videre Imødekommenhed i denne Sag. Han har tvertimod udtryffeligt fremhævet, at naar man gif den Wei, ſom man her gjorde, og vedtog det tidligere Forſlag uforandret, ſtete det af rene Henſigtsmæſſighedshenſyn, idet man antog, at den Wei vilde være den kortefte — og det har jo i diſe Dage megen Betydning, for at Sagen kan komme til Forhandling mellem Thingene — og den meſt lige Wei til at komme til en nærmere Forhandling af denne Sag. Kommer en ſaadan i Stand, tvivler jeg ikke om, at der fra det andet Things Side vil blive viſt Imødekommenhed.

Ordføreren for Forſlagsſtillerne (Steffenſen): Naar det ærede Medlem, der nu ſatte ſig, vilde opfatte dette Forſlag ſom et Vidneſbyrd om, at vi ikke vilde have, at dette Forſlag ſtulde blive til Lov, ſaa er det ikke en korrekt Udtaleſe fra det ærede Medlems Side. Den korrekte Opfattelse er, at dette Forſlag er et Svar paa den Umedgjørlighed, ſom er viſt fra det andet Things Side, idet det ſender os det Forſlag, ved hvilket vi havde viſt megen Imødekommen, tilbage ganſke i ſamme Skikkelse, hvori Folkethinget ſra førſt af havde vedtaget det. Naar det ærede Medlem ſiger, at han har hørt derne fra, at der vil være megen Medgjørlighed i det andet Thing i dette Spørgsmaal, ſaa vilde jeg have ſat megen Pris paa, om det andet Thing havde viſt det den Gang, det nu ſendte os Forſlaget tilbage igjen, i Stedet for blot at udiale det derne.

J. Pedersen: Maa jeg blot gjøre en kort Bemærkning. Jeg har ikke ſagt, at jeg gif ud fra, at ærede Medlemmer ikke vilde have en Lov af denne Beſtaffenhed, thi jeg tvivler ikke om, at De ville have den, men jeg har ſagt, at jeg antager, at ærede Medlemmer ikke ventede Forſlaget gennemført i den Skikkelse, og jeg har ogſaa ment at kunne give den bedſte Fortolkning af det Forſlag, ſom nu er ſtillet op, nemlig at det ikke kan

være de Herrers Onſke at komme til en nærmere Forhandling med det andet Thing, ſiden Forſlaget i ſaa høi Grad ſtiller ſig fra, hvad de tidligere vedtog.

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg har ganſke viſt ikke forſtaaet de her ſtillede Forſlag ſaaledes ſom det ærede Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen). Det ærede kongevalgte Medlem, ſom er Ordfører idag, og ſom ogſaa var Ordfører for Forſlagsſtillerne ved førſte og anden Behandling — Thinget behandlede jo Sagen i ganſke ſaa Dage og uden at have nedſat et Udvalg — udtalte den Gang, at han vilde anſe det for rigtig, at Landſtthinget ſtrag ſtrafte ſig ſaa vidt ſom muligt, og derfor gif Behandlingen her væſentlig ud paa at faſtholde det, ſom Landſtthinget anſaa for Hovedpunktet, nemlig Udførſelsforbudet, og ſom jeg ogſaa var enig i maatte blive Hovedpunkt; forøvrigt viſte man Imødekommen paa de allerfleſte Punkter, hvilket vil være vel be kendt, ſaa der er ingen Grund til at komme ind paa det igjen. Naar man nu har indtaget en anden Stilling fra Forſlagsſtillerne Side, maa jeg altsaa betragte det ſaaledes, at Forſlagsſtillerne, idet de nu formulere deres Vædringer og anbefale dem til Vedtagelse af Thinget, ville foreſlaa Thinget at vedtage Forſlaget, ſaaledes ſom de i og for ſig vilde finde det ønſteligt og rigtig. Saaledes tror jeg det maa opfattes (Stemmer: Ja), og jeg kan ſelvſølgelig ikke alene ikke have Noget derimod at erindre, men maa forſaa vidt paafſjonne det, ſom Forſlaget, naar det bliver vedtaget i den Skikkelse, ſom det maatte faae, hvis Vædringerne blive vedtagne, i lang Tid høiere Grad end nu falder ſammen med det Regjeringsforſlag, der blev fremsat for Rigsdagen i Efteraaret. Jeg kan altsaa finde det ret naturligt, at man, efterat det har viſt ſig, at man ſlet ikke kunde faae nogen Accept paa det efter min Mening ſaa billige Forſlag, der gif her fra ſidſte Gang, nu indtager en noget anden Stilling. At man ikke til Syvende og ſidſt vil holde faſt paa, hvad her ſtaar, hvis der ellers kan komme en Forhandling i Stand — hvad jeg ikke veed, og hvad jeg ikke ſkal udtale mig om — det ligger jo allerede i, at man ved tredie Behandling har viſt at kunne gaa ind paa noget Mindre end det, her foreligger. Men i og for ſig kan jeg kun være tilfreds, hvis Thinget vil vedtage diſe Forſlag, og derved viſe, at det i Virkeligheden i høiere Grad er enig med Ministeren og det Standpunkt, han indtager, end man har villet erkjende andet Steds, og mere end det tilſyneladende var Tilfældet ved tredie Behand-